

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
معاونت بهداشت
مرکز سلامت محیط و کار

دستور عمل

بازرسی بهداشت کار

مرداد ۱۳۹۲

بسم الله الرحمن الرحيم

دستور العمل بازرسی بهداشت کار

این دستورالعمل براساس رسالت وزارت بهداشت در بند دو ماده یک قانون تشکیلات وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی و تبصره های یک، و دو ماده ۹۶ قانون کار و سایر مقررات حاکم بر سیستم نظارتی و بازرسی بهداشت حرفه‌ای، با هدف صیانت از نیروی کار کشور تدوین شده است.

فصل اول : کلیات

ماده ۱- دامنه شمول:

کلیه کارشناسان بهداشت حرفه‌ای دارای کارت ویژه بازرسی موضوع ماده ۱۰۰ قانون کار جمهوری اسلامی ایران در وزارت بهداشت و حوزه معاونت بهداشتی دانشگاه های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی کشور که در این دستورالعمل بازرسی بهداشت کار نامیده شده اند و کلیه کاردانهای بهداشتی و بهورزان شاغل در نظام شبکه بهداشتی درمانی کشور که از نظر فنی- تخصصی تحت نظر بازرسان بهداشت کار بعنوان کمک بازرسی یا همکار در فرآیند بازرسی مشارکت دارند تابع مقررات این آیین نامه می باشند.

ماده ۲- تعاریف:

در این دستورالعمل اصطلاحات ذیل در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

۱. در این دستورالعمل به جای واژه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از عبارت «وزارت بهداشت» به جای دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی از عبارت «دانشگاه» و به جای معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی از عبارت «معاونت بهداشتی» استفاده شده است.
۲. بازرسی بهداشت کار: کارشناس بهداشت حرفه‌ای که وظیفه بازرسی و نظارت در زمینه بهداشت کار، کارگر و محیط کار و جلوگیری از بیماریهای حرفه ای را در وزارت بهداشت بر عهده داشته و مطابق ماده ۱۰۰ قانون کار و پس از طی مراحل اداری و قانونی به سمت بازرسی نائل شده باشد.
۳. کمک بازرسی: شامل کلیه کاردانهان بهداشتی و سایر افرادی می باشند که از نظر فنی- تخصصی تحت نظر بازرسی بهداشت کار بعنوان همکار یا گزارش دهنده در فرآیند بازرسی با وی همکاری می نمایند.
۴. بهورز: نیروی انسانی خانه بهداشت است که قادر به ارائه خدمات بهداشتی درمانی اولیه از جمله خدمات بهداشت حرفه‌ای به شاغلین روستا می باشد.
۵. تشکیلات بهداشت حرفه‌ای در کارگاهها: واحدهای ارائه دهنده خدمات سلامت کار که کارفرمایان ملزم به استقرار آن در کارگاههای مشمول، می باشد.
۶. کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار: کمیته ای است که در کارگاههای مشمول ماده ۹۲ قانون کار و دستورالعمل اجرایی آن جهت حسن اجرای مقررات حفاظتی و بهداشت کار و تامین سلامت شاغلین تشکیل می گردد.

۷. مراکز و شرکت های خصوصی ارائه دهنده خدمات سلامت کار: شامل شرکت های خصوصی ارائه دهنده خدمات بهداشت حرفه‌ای و مراکز تخصصی طب کار و سایر ارائه دهندگان سلامت کار می باشد که مجوز فعالیت را از وزارت بهداشت اخذ نموده اند.

۸. بازرسی بهداشت حرفه ای: فرآیندی است هدفمند و مستمر که توسط بازرس بهداشت کار یا کمک بازرس انجام و بر اساس آن میزان انطباق با معیارهای بهداشت محیط کار و سلامت کارگران شناسایی، سنجش، گزارش و پیگیری می شود.

۹. خطر: موقعیت یا منبع بالقوه ای که توانایی یا پتانسیل ایجاد صدمه یا آسیب را دارد.

۱۰. ریسک: احتمال وقوع رویدادی است که منجر به پیامدی خاص می گردد.

۱۱. مشاغل درجه یک، دو و سه:

مشاغل درجه یک: مشاغلی با ریسک غیر قابل تحمل که دارای اثرات بهداشتی تهدید کننده زندگی همانند سرطان زایی، موتاژن زایی و نظایر آن می باشند.

مشاغل درجه دو: به مشاغلی با ریسک متوسط که دارای اثرات بهداشتی غیر قابل تغییر و یا اثرات بهداشتی جدی برگشت ناپذیر که سبب ایجاد آسیب به واکنشهای دفاعی بدن می گردد اطلاق می شود.

مشاغل درجه سه: مشاغلی با میزان ریسک قابل تحمل که دارای اثرات بهداشتی زیان آور کثیرا و قابل برگشت می باشد.

۱۲. کارگاههای درجه یک، دو و سه:

کارگاههای درجه یک: کارگاههایی که دارای مشاغل درجه یک هستند.

کارگاه درجه دو: به کارگاههای دارای مشاغل درجه دو که مشاغل با ریسک غیر قابل تحمل در آن موجود نباشد، اطلاق می گردد.

کارگاههای درجه سه: کارگاههایی است که فقط دارای مشاغل با ریسک قابل تحمل می باشد

۱۳. مشاغل خاص: به دسته‌ای از مشاغل اطلاق می گردد که با برگزاری دوره های آموزشی و سایر روشهای مدیریتی برای کارگران و کارفرمایان پیشگیری و کنترل مخاطرات شغلی در محیط کار میسر است.

۱۴. انواع بازرسی: انواع بازرسی‌های مرسوم در سیستم نظارتی بهداشت حرفه‌ای وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی عبارتند از:

- بازرسی روتین و مستمر از محیط های کار به منظور نظارت بر اجرای ضوابط و مقررات بهداشت کار
- بازرسی برای نظارت بر اندازه گیری، ارزیابی و ارزشیابی عوامل زیان آور محیط کار
- بازرسی به منظور رسیدگی به شکایات مرتبط با بهداشت کار
- بازرسی برای پاسخ به استعلام های بهداشتی جهت واحد های جدید التاسیس و تمدید پروانه
- بازرسی برای ارزیابی خود اظهاری کارفرمایان
- بازرسی به منظور نظارت بر انجام معاینات کارگری با دیدگاه سلامت شغلی
- بازرسی به منظور بررسی جنبه های بهداشتی مشاغل سخت و زیان آور

- بازرسی و نظارت بر تشکیلات بهداشت حرفه‌ای و کمیته های حفاظت فنی و بهداشت کار
- بازرسی و نظارت بر مراکز شرکت های خصوصی ارائه دهنده خدمات سلامت کار
- بازرسی و نظارت در شرایط بحران و اضطرار
- سایر بازرسی های خاص و موردی در حیطه وظایف بازرسان بهداشت کار وفق مقررات جاری کشور

فصل دوم - مقررات بازرسی بهداشت کار

وظایف افراد مشمول این دستورالعمل، مطابق ماده ۱، به شرح موارد ذیل می باشد:

الف) وظایف بازرسان بهداشت کار در قبل و حین بازرسی:

ماده ۳- شناسایی و بازدید از کلیه کارگاههای مشمول ماده ۸۵ قانون کار در حوزه تابعه منطقه مورد نظر. بازرسان بهداشت کار در حدود وظایف خویش حق دارند بدون اطلاع قبلی و نیاز به کسب اجازه از کارفرما در هر موقع از شبانه روز ضمن ورود و بازرسی از کارگاههای مذکور، به دفاتر و مدارک مربوطه مراجعه و در صورت لزوم از تمام یا قسمتی از آنها رونوشت تحصیل نمایند.

تبصره ۱- شناسایی و بازرسی از کارگاههای خانگی تحت پوشش منطقه وفق تبصره ذیل ماده ۹۸ امکان پذیر خواهد بود.

تبصره ۲- بازرسان بهداشت کار موظفند هنگام بازرسی کارت شناسائی ویژه بازرسی را همراه داشته و در صورت درخواست به کارفرما یا نماینده وی ارائه نمایند.

تبصره ۳- جهت کمک بازرسان و بهورزانی که تحت نظر بازرس بهداشت کار بعنوان همکار یا گزارش دهنده در فرایند بازرسی با وی همکاری می نمایند معرفی نامه در مراکز بهداشتی ذیربط صادر خواهد شد.

ماده ۴- مطالعه و بررسی پرونده بهداشتی کارگاه و سوابق مربوط به اندازه گیری عوامل زیان آور و شرایط غیر بهداشتی و بیماریزای کار قبل از بازدید از کارگاه.

ماده ۵- بازدید از همه قسمتهای کارگاه بمنظور نظارت بر حسن اجرای قوانین، مقررات، دستورالعمل ها، آئین نامه ها، طرحها و برنامه های مصوب وزارت بهداشت.

ماده ۶- اعمال نظارت لازم بر کیفیت اقدامات کنترلی بعمل آمده و اطمینان از صحت عملکرد تجهیزات و روشهای بکار گرفته شده در جهت کنترل و کاهش عوامل مخاطره آمیز محیط کار به میزان استانداردها و حدود مجاز مواجهه شغلی مصوب وزارت بهداشت.

ماده ۷- نظارت، بررسی و کنترل کمی و کیفی وسایل حفاظت فردی مرتبط با بهداشت کار در جهت مطابقت با مقررات جاری کشور.

ماده ۸- نظارت و بررسی پرونده های پزشکی کارگران از نظر:

الف) تشکیل پرونده پزشکی برای کلیه شاغلینی که در معرض بروز بیماریهای ناشی از کار قرار دارند و انجام معاینات قبل از استخدام

ب) انجام معاینات دوره ای و اختصاصی به اقتضای نوع کار

ج) وجود مدارک مربوط به انجام معاینات و اقدامات پاراکلینیک لازم توسط افراد/ واحدهای دارای مجوز معاینات طب کار از معاونت بهداشتی. اقدامات پاراکلینیک این بند شامل کلیه تست های تکمیلی از قبیل: آزمایشات تشخیص طبی، تصویربرداری، سنجش های بینایی، شنوایی، تنفسی و سایر موارد مرتبط با توجه به نوع کار می باشد.

د) ضبط نتایج معاینات و آزمایشها در پرونده پزشکی شاغل.

ماده ۹- بررسی وضعیت تأسیسات و تسهیلات بهداشتی در کارگاه از نظر کمی و کیفی و انطباق آن با آیین نامه تأسیسات کارگاه از نظر بهداشت.

ماده ۱۰- ارزیابی و نظارت بر فعالیت تشکیلات بهداشت حرفه ای و کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار در کارگاههای مشمول.

ماده ۱۱- اعمال نظارت لازم بر برنامه آموزشی واحدهای کاری و در صورت لزوم ارائه توضیحات کافی به کارگران و کارفرمایان و راهنمایی و آموزش حضوری آنان.

ماده ۱۲- بازرسان بهداشت کار حق دارند به منظور اطلاع از ترکیبات موادی که کارگران با آن در تماس می باشند و یا در انجام کار مورد استفاده قرار دهند، در صورت لزوم به اندازه ای که برای آزمایش مورد نیاز است در مقابل رسید نمونه بگیرند و تحت نظر مسئولین خود جهت بررسی به آزمایشگاه تسلیم نمایند.

ب) وظایف بازرسان بهداشت کار پس از بازرسی:

ماده ۱۳- بازرسان بهداشت کار مکلفاند ضمن تکمیل فرم بازدید در صورت وجود نواقص بهداشتی، فرم اعلام نواقص بهداشت کار را در محل به کارفرما یا نماینده وی تحویل و یا از طریق سیستم اداری برای وی ارسال نمایند.

ماده ۱۴- فرم اعلام نواقص بهداشت کار مشتمل است بر:

الف) نواقص بهداشتی کارگاه و موارد مربوط به عدم رعایت ضوابط و مقررات مرتبط با بهداشت کار، کارگر، محیط کار و پیشگیری از بیماریهای ناشی از کار مطابق راهنمای فرم اعلام نواقص بهداشت کار.

ب) تعیین مهلت زمانی مشخص جهت رفع نواقص بهداشتی موجود در کارگاه و اعلام آن به کارفرما

تبصره: بازرسان بهداشت کار مکلفاند ضمن تفهیم کلیه موارد فوق الاشاره بطور حضوری به کارفرما یا نماینده تام - الاختیار وی، از ایشان درخواست نمایند که رفع نواقص بهداشتی مذکور را حداکثر تا مهلت تعیین شده به مرکز بهداشتی مربوطه اطلاع دهند.

ماده ۱۵- بازرسان بهداشت کار مکلفاند پس از انقضای مهلت تعیین شده و عدم وصول گزارش رفع نقص از جانب کارفرما جهت بازدید مجدد از کارگاه و یا ارسال فرم اعلام نواقص بهداشت کار مهلت دار دوم برای کارفرما اقدام نمایند.

ماده ۱۶- چنانچه کارفرما نسبت به رفع نواقص ابلاغ شده در مهلت مقرر اقدام ننماید بازرسان بهداشت کار مکلفاند حسب مورد نسبت به تمدید مهلت رفع نواقص (اخطاریه بهداشتی) یا درخواست تعقیب متخلف از مراجع قضایی از طریق اداره متبوع خود اقدام نمایند.

تبصره ۱: اخطاریه بهداشتی موضوع این ماده بهمراه نامه رسمی به امضاء رییس مرکز/ شبکه بهداشت درمان، به کارفرما ابلاغ می گردد.

تبصره ۲: حداکثر دفعات اخطار و تعیین مهلت قانونی سه بار می باشد و در صورت عدم رفع نواقص مرکز بهداشت موظف است گزارش بازرسان بهداشت کار را برای تعقیب متخلفین به مراجع قضایی ارسال و پیگیری نماید.

ماده ۱۷- هرگاه درحین بازرسی، به تشخیص بازرسان بهداشت کار احتمال بروز خطر داده شود بازرس بهداشت کار مکلف است فوراً و کتباً مراتب را به کارفرما و مسئول مافوق خود در مرکز بهداشتی ذیربط اعلام و گزارش کتبی مزبور را برای توقف کار دستگاه یا منبع ایجاد خطر و یا قرار تعطیلی کارگاه مطابق با ماده ۱۰۵ قانون کار از مرکز بهداشتی مرتبط به دادگاه عمومی محل ارسال نماید.

ج) تکالیف عمومی در رابطه با وظایف بازرسان بهداشت کار

ماده ۱۸- شرکت در کلیه طرح ها و برنامه های ابلاغی از مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت که به مشارکت آنان نیاز می باشد و انجام همکاری لازم.

ماده ۱۹- بررسی، کنترل، نظارت، پایش و ارزشیابی فعالیت ها و خدمات بهداشت حرفه ای و طب کار ارائه شده توسط بخش خصوصی از جمله شرکت های خصوصی ارائه دهنده خدمات بهداشت حرفه ای و واحدها و مراکز ارائه دهنده خدمات طب کار و تهیه گزارش کتبی از آن جهت تسلیم به مرکز بهداشتی متبوع.

ماده ۲۰- همکاری با کارفرمایان برای تشکیل و فعال نمودن کمیته های حفاظت فنی و بهداشت کار در کارگاههای مشمول، شرکت در جلسات متشکله این کمیته ها و تبادل نظر در چارچوب وظایف اداری در صورت لزوم.

ماده ۲۱- مشارکت فعال در برنامه مشاغل سخت و زیان آور حسب مورد بصورت بازدید از کارگاه، مستندسازی و شرکت در کمیته های بدوی و تجدید نظر استانی.

ماده ۲۲- بازرسان بهداشت کار مکلفاند مشخصات لوازم حفاظت فنی و بهداشتی وارداتی و یا تولیدی موضوع ماده ۹۰ قانون کار را از جنبه های بهداشتی بررسی و اظهار نظر نمایند.

ماده ۲۳- بررسی و نظارت بر صحت و سقم چک لیست های خود اظهاری تکمیل شده توسط کارفرمایان و یا نمایندگان آنها.

ماده ۲۴- بازرسی برای پاسخ به استعلام های بهداشتی، جهت واحد های جدید التاسیس و تمدید پروانه (حداکثر ۱۵ روز پس از تاریخ دریافت نامه).

ماده ۲۵- بررسی شکایات مرتبط با بهداشت کار و بازرسی از کارگاه و تنظیم گزارش

ماده ۲۶- کلیه تکالیف و وظایف مندرج در این دستورالعمل که انجام آن نیازمند در اختیار داشتن امکانات ویژه و یا تجهیزات آزمایشگاهی و فنی- تخصصی برای بازرسان بهداشت کار می باشد منوط به تأمین آن از جانب دستگاه مربوطه خواهد بود.

فصل سوم: مقررات بازرسی هدفمند بهداشت حرفه ای

ماده ۲۷- معاونت بهداشتی دانشگاههای علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی سراسر کشور مکلفاند، بصورت سالیانه برنامه بازرسی هدفمند را برای حوزه های تابعه تدوین و در نیمه اول اسفند ماه هر سال به سطوح تابعه خود ابلاغ نمایند.

تبصره: برنامه مذکور با توجه به ظرفیت منابع و نیروی انسانی، میزان دسترسی به کارگاهها، تعداد کارگاهها و شاغلین موجود در حوزه تحت پوشش هر دانشگاه تدوین و بر این مبنا تعداد بازرسی ها و پیگیری های روزانه برای هریک از بازرسان یا کمک بازرسان بهداشت کار در هر واحد مشخص می شود.

ماده ۲۸- تعداد بازرسی و پیگیری سالیانه در معاونت های بهداشتی بر اساس تعداد کل بازرسان و کمک بازرسان بهداشت کار در حوزه معاونت بهداشتی که مستقیماً در بازدید از کارگاههای تحت پوشش عمل می نمایند با در نظر گرفتن تعداد بازدید های مورد انتظار توسط بهورزان مطابق با راهنمای ابلاغ شده از مرکز سلامت محیط و کار محاسبه خواهد شد.

تبصره: معاونت بهداشتی دانشگاههای کشور مکلف اند در برنامه بازرسی هدفمند خود برنامه بازدید روزانه بازرسان بهداشت کار را متناسب با توزیع فراوانی کارگاهها به تفکیک بعد شاغلین و مطابق با راهنمای فوق الذکر تعیین نمایند.

ماده ۲۹- حد اقل سهم تعداد بازرسی ها و پیگیری ها برای مشاغل درجه یک، دو و سه در سطح معاونت بهداشتی به ترتیب اولویت در سال به شرح ذیل می باشد:

الف) ابتدا برای کلیه کارگاههای با ریسک خطر درجه ۱ حداقل سه بار بازدید و پیگیری در سال پیش بینی شود.
ب) سپس از باقیمانده سهم بازرسی برای کارگاههای درجه ۲ حداقل دو بار بازدید و پیگیری در سال پیش بینی شود.
ج) از مابقی سهم بازرسی جهت حداقل: یکبار بازدید از کارگاههای درجه ۳ در سال و شناسایی سایر کارگاههای موجود برنامه ریزی شود.

د) برای کارگاههایی که در گروه مشاغل خاص قرار دارند باید هر سه سال حداقل یک بار برنامه بازدید پیش بینی شود

ماده ۳۰- برای بازرسی از کارگاههای زیر بیست نفر واقع در روستا تحت نظارت مرکز بهداشتی درمانی روستایی می توان از بهورز بعنوان همکار یا گزارش دهنده بازرسی بهداشت حرفه ای کمک گرفت.

تبصره: برای کارگاههای درجه یک و دو واقع در روستاها و حاشیه روستاها بازرسان و کمک بازرسان بهداشت کار موظف اند نسبت به بازرسی اقدام نمایند.

ماده ۳۱- مرکز سلامت محیط و کار مکلف است امکان درجه بندی کارگاهها را بر اساس ریسک مشاغل موجود در سامانه جامع بازرسی فراهم نماید.

ماده ۳۲- بازرسان بهداشت کار مکلفاند در سامانه جامع بازرسی نسبت به طبقه بندی کارگاههای حوزه تحت پوشش خود اقدام نمایند.

ماده ۳۳- بازرسان و کمک بازرسان بهداشت کار ملزم به انجام پیگیری های لازم در جهت رفع نواقص بهداشتی در کارگاههای مشمول می باشند.

ماده ۳۴- معاونت بهداشتی هر دانشگاه موظف است جهت بازرسان بهداشت کاری که با انجام پیگیری های لازم موفق به اصلاح شرایط و رفع نواقص بهداشتی کارگاه می شوند بسته به امکانات موجود الزامات تشویقی پیش بینی نمایند.

ماده ۳۵- معاونت بهداشتی دانشگاههای کشور مکلفاند در راستای برنامه های ابلاغ شده از مرکز سلامت و محیط کار، برنامه های آموزشی و باز آموزی بازرسان بهداشت کار را در برنامه ریزی بازرسی هدفمند پیش بینی و اجرا نمایند.

ماده ۳۶- تصویب این دستورالعمل رافع مسئولیتهای بازرسان بهداشت کار مطابق سایر مقرراتی که ضوابط و ضمانت اجراهای بیشتر و یا شدیدتری را برقرار کرده اند، نمی باشد.

فصل چهارم: پیگیری تخلفات کارفرمایان

تخلفات کارفرمایان که توسط بازرسان بهداشت کار بایستی مورد پیگیری واقع شود عبارتند از:

ماده ۳۷- تخلف از ماده ۹۱ قانون کار به جهت:

الف) عدم تامین وسایل و امکانات لازم همانند بکارگیری تمهیدات فنی مهندسی در جهت حذف یا کنترل آلاینده ها و کاهش آن به میزان استانداردها و حدود مجاز مصوب وزارت بهداشت برای حفظ سلامت و بهداشت کارگران در محیط کار

ب) عدم تامین وسایل حفاظت فردی مناسب برای کارگران

ج) عدم آموزش و مهارت آموزی به کارگران برای انجام کار سالم

د) عدم نظارت بر رعایت مقررات و ضوابط سلامت کار

ماده ۳۸- تخلف از ماده ۹۲ قانون کار به جهت:

الف) عدم تشکیل پرونده پزشکی برای کلیه شاغلینی که در معرض بروز بیماریهای ناشی از کار قرار دارند و معاینات قبل از استخدام.

ب) عدم انجام معاینات دوره ای و اختصاصی به اقتضای نوع کار

ج) عدم انجام اقدامات پاراکلینیک لازم توسط افراد/واحدهای دارای مجوز معاینات طب کار از معاونت بهداشتی

د) عدم ضبط نتایج معاینات و آزمایشها در پرونده پزشکی کارگر

ماده ۳۹- تخلف از ماده ۹۳ قانون کار به جهت:

الف) عدم بکارگیری افراد متخصص در زمینه بهداشت حرفه‌ای (منطبق بر تبصره یک ماده ۱۲ قانون کار) مورد تأیید مرکز بهداشت شهرستان بعنوان مسئول بهداشت حرفه‌ای کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار در کابینه کارگاههای مشمول مطابق مقررات

ب) عدم تشکیل کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار به صورت ماهانه و ارسال صورتجلسات آن به مرکز بهداشتی مربوطه و پیگیری و اجرای مصوبات کمیته

ماده ۴۰- تخلف از ماده ۹۵ قانون کار به جهت عدم اجرای مقررات و ضوابط فنی و بهداشت کار

ماده ۴۱- تخلف از ماده ۱۰۴ قانون کار و مواد ۶۰۷ و ۶۰۸ قانون مجازات اسلامی بواسطه تخلفات ذیل:

الف) مانع شدن از ورود بازرسان بهداشت کار به کارگاههای مشمول قانون کار جهت بازرسی

ب) مانع شدن از انجام وظایف مرتبط با بازرسی

ج) عدم ارائه اطلاعات و مدارک لازم به بازرس بهداشت کار

د) توهین و فحاشی به بازرسان بهداشت کار

ه) ضرب و شتم بازرسان بهداشت کار

ماده ۴۲- تخلف از ماده ۱۵۶ قانون کار بدلیل عدم رعایت ضوابط و مقررات مندرج در دستورالعمل تأسیسات کارگاه از نظر بهداشت

ماده ۴۳- در صورت وقوع هریک از تخلفات مذکور در این فصل بازرسان بهداشت کار بر اساس ترتیب مقرر در مواد ۱۴ الی ۱۷ این آیین نامه عمل خواهند نمود.

ماده ۴۴- کلیه وظایف بازرسی و نظارتی مشمول این دستورالعمل بعنوان خدمات حاکمیتی بوده و شامل دریافت تعرفه نمی شود و ارتکاب هریک از تخلفات مندرج در ماده ۸ قانون رسیدگی به تخلفات اداری (مصوب ۱۳۷۲)، ماده ۵ شرایط استخدام بازرسان کار و کارشناسان بهداشت حرفه‌ای مصوبه هیات محترم وزیران و سایر مواردی که برای کارکنان دولت منع گردیده موجب ارجاع پرونده خاطی به هیات های رسیدگی به تخلفات اداری برای اعمال مجازات مناسب خواهد شد.

این دستورالعمل در ۴ فصل و ۴۴ ماده، ۸ تبصره و ۴۰ بند تهیه و در تاریخ ۱۳۹۲/۰۵/۲۳ به امضاء معاون محترم بهداشت رسیده است.